

490_20211014_OPNAME_T15_40018161 5.1.2e RESP.NR_MOET_ZIJN_70005286	
Aantal minuten:	39
Aantal sprekers:	2
Taal:	Nederlands

- SP1: ...is nu gestart. Even kijken, ik heb de band gestart. Het is vandaag 14 oktober en u heeft respondentnummer 40018161 en u vindt het goed dat ik ons gesprek opneem. Is dat correct?
- SP2: Ja, nou ja dat nummer dat zal wel, want dat, dat geloof ik wel van u [lacht].
- SP1: [Lacht] dan ga, dan ga ik je er niet meer, over-overhoren.
- SP2: Nee, precies.
- SP1: Nee, dat is voor onze eigen administratie. We moeten dit natuurlijk allemaal anoniem verwerken en nou ja dan word je een nummer, zo werkt dat. Mijn eerste vraag is heel algemeen, hoe gaat het met u momenteel?
- SP2: Hoe gaat het met mij? Ja, gelukkig wel goed [lacht].
- SP1: Kunt u daar iets meer over vertellen?
- SP2: Ja, wat kan ik er meer over vertellen? Ik ben wel net ziek geweest, geen Corona overigens. Wel een test laten doen.
- SP1: Ja.
- SP2: Maar het, het is gebeven bij flinke koorts en verkoudheid en zo. Maar daar ben ik redelijk van opgeknapt al moet het, moet het nog een beetje slijten.
- SP1: Ja, dat, dat gebeurt zo nu en dan hè, ja.
- SP2: Ja precies.
- SP1: Uit de gegevens van de vragenlijst begrijp ik dat u niet gevaccineerd bent, klopt dat?
- SP2: Ja, dat klopt.
- SP1: En kunt u aangeven waarom u niet gevaccineerd bent?
- SP2: Nou, dat is uit principiële redenen, geloofsovertuiging.
- SP1: M-hm.
- SP2: Ik ben überhaupt nooit gevaccineerd, ook niet met andere vaccinaties, ook niet als kind dus. Dus ja, daarom ook deze vaccinatie, vaccinatie niet.
- SP1: Ja, het past in een langere traditie zal ik maar zeggen.
- SP2: Ja.

- SP1: Is er een reden denkbaar waarvoor je zou zeggen van: nou, in dit geval laat ik me er wel voor vaccineren?
- SP2: Nou ik, ik, ik vond het best lastig dat, dat geef ik gelijk toe. Kijk ik zie ook wel gewoon de informatie over de, de effecten die het heeft hè. Mensen die gevaccineerd zijn, zijn minder ziek en enzovoorts.
- SP1: M-hm.
- SP2: Maar ja ik ben toch gebleven bij de overtuiging die ik had en heb om dat, om dat niet te laten doen, waarmee ik dus niet heel stellig zeg van: ik, ik sluit het per definitie uit. Ik, ik ben er een beetje voorzichtig in hoe ik dat zeg. Ik zeg niet van: nu niet en nooit niet zeg maar.
- SP1: Er zou een moment kunnen komen waarin je denkt: nou, ja we zien... Ik stap er toch eventueel, ik laat toch een, een spuit erin zetten.
- SP2: Ja.
- SP1: Ja en wat zou dan een argument voor u kunnen zijn om dat te doen? Wanneer zou dat moment zich aan kunnen doen, kunnen doen? Ik bedoel misschien is dat heel hypothetisch hoor, maar...
- SP2: Ja, ja dat vind ik, dat vind ik een lastige. Niet zozeer van wat zal ik zeggen, als de, de gevolgen van in dit geval Corona of zo erger zijn, dat niet. Maar dat moet meer wel echt mijn eigen denken en mijn eigen overtuiging veranderen...
- SP1: Ja.
- SP2: ...zodat ik vind dat, dat een vaccinatie een, een verantwoord en een geschikt middel is zeg maar. En wanneer dat al zal veranderen, dat, nou dat vind ik lastig om aan te geven.
- SP1: Ja, nee helder, dankjewel. Volgende stukje gaat over het, zeg maar het nieuwe normaal. Sinds juni zijn er verschillende maatregelen versoepeld, denk bijvoorbeeld aan de mondkapjesplicht die grotendeels is, ver-ervallen. Het loslaten van het maximaal aantal bezoekers dat je thuis mag ontvangen en het aantal mensen met wie je mag samenkomen in een groep. Opening van scholen, studenten die naar school mogen en dat we minder vaak thuis hoeven te werken. Sinds kort is zelfs ook de anderhalve meter afstand houden niet meer zo verplicht. Wat vindt u van die versoepelingen van de afgelopen periode?
- SP2: Nou enerzijds, ja is het natuurlijk wel prettig dat het niet meer heel strikt is.
- SP1: M-hm.
- SP2: Anderzijds vind ik het wel lastig. Ik, ik probeer zelf gewoon ja ook wel misschien iets minder strikt dan voorheen, maar in ieder geval gewoon nog wel wat voorzichtig te zijn en niet gewoon met heel veel mensen bij elkaar. En als het kan gewoon houdt dan misschien niet, misschien niet per se die anderhalve meter, maar in dit geval niet hutjemutje op elkaar. En ik, wat ik wel zie is dat op heel veel plekken waar ik kom, dat het afschaffen van die verplichte dingen ertoe geleid heeft dat, dat de gedachte is van: nou ja er hoeft helemaal niks meer en alles kan weer. Dat, dat vind ik wel lastig. Wat mij betreft hoeft het niet allemaal per se heel strikt en verplicht, maar ik zie dat nu de verplichting eraf is dat best wel veel

mensen zoiets hebben van: nou ja nu maakt het allemaal niet meer uit. En ook gewoon soms als je bij wijze van spreken ergens verplichtingen hebt en dat je dan gewoon met heel veel mensen in een kleine ruimte bij mekaar zit een hele avond, dat je denkt: nou, voel ik me niet helemaal lekker bij. Maar ja goed, als je niet de organisator bent, doe je er ook weer weinig aan behalve dan rechtsomkeer maken. Maar ja dat is dan weer heel drastisch. Maar ik vind het een beetje lastig dat er nu de verplichting eraf is om, om allerlei maatregelen te nemen en je eraan te houden, dat het soms ook wel weer doorslaat in van: nou we hoeven nergens meer naar te kijken want Corona is weg of zo. Tenminste, ja dat denk ik maar dat mensen dan denken.

- SP1: Ja, ja helder. Wat vindt u ervan dat de anderhalve meter afstand niet meer verplicht is maar nog wel een dringend advies? Daar gaf u ook al een beetje een antwoord in die richting.
- SP2: Ja, nou ja eigenlijk inderdaad van dat dringend advies dat, dat stelt volgens mij eigenlijk niet zo, niet zoveel voor. Het is natuurlijk ook ma-maar een advies dus ja, niemand kan je er even toe verplichten om je eraan te houden, maar ik zie dus best wel vaak dat het ook dus ertoe leidt dat er gewoon helemaal niet meer naar wordt gekeken, naar afstand houden.
- SP1: Ja, en wa-wat denk je? Ja, ik bedoel als je naar jezelf kijkt hè en even nou zelf ziet van oké, zijn er, zijn er situaties waarin je die anderhalve meter zelf niet meer zo handhaaft als nou zeg maar voor de zomervakantie en wat is dan de reden daarvan dat dat, dat dat versoepeld is in je eigen handelen?
- SP2: Ja, zelf ben ik daar nog wel redelijk zelf ermee omgegaan. Kijk wat, wat, waar ik wat makkelijker mee ben is dat ik eerst niet zo makkelijk met iemand meereed in de auto of, of met meerdere uit verschillende huishoudens.
- SP1: M-hm.
- SP2: En dat ik dat nu wel wat makkelijker doe en dat ja geef ik gelijk toe, dat is ook wel weer een praktisch punt want het is ook gewoon soms erg makkelijk als je mee kunt rijden of het is wel erg gezellig als je anderhalf uur in de auto moet zitten en je kan bij iemand anders in de auto zitten. Dus ik moet zeggen dat ik daar wel iets makkelijker mee, mee omga. Verder is het, ben ik nog wel redelijk van ja met bezoek en zo, ik heb bijvoorbeeld een aantal familieleden die werken zelf in de zorg en die zeggen zelf ook: ja, joh als we toch gewoon de ruimte hebben, laten we gewoon de afstand houden. Ik heb geen zin om het op mijn werk over te brengen en je weet ook niet wat ik van mijn werk meeneem. En nou ja, zo een beetje dus eigenlijk hebben we misschien, ja is het iets, iets soepeler maar toch wel een beetje de lijn voort-voortgezet van voor de zomer.
- SP1: Als ik het een beetje kort samenvat zeg maar is, is de anderhalve meter een meter geworden.
- SP2: Ja nou zo, zo zou je het kunnen zeggen ja, ja, ja, ja, ja.
- SP1: [Lacht] ja. Ja, dan is de volgende vraag een beetje in het verlengde daarvan: welke invloed hebben de versoepelingen gehad op uw dagelijks leven? Kunt u daar ook een voorbeeld van geven?
- SP2: Nou ja het meest in het oog springend is wel dat ik tot, tot de versoepelingen volledig thuis werkte en dat ik sinds de versoepelingen ieder geval weer de

ruimte heb om naar mijn werk te gaan en het ook wel af en toe doe al is dat nog maar meestal één keer, één dag per week, soms twee dagen. Maar nog wel beperkt, maar ja eerst deed ik het eigenlijk helemaal niet en, en nu weer alweer in principe elke week een keer. Dus dat is wel de meest in het oog springende verandering sindsdien.

SP1: Ja, is het contact sinds de versoepelingen met, met vrienden en familie, is dat veranderd? Heeft het een andere nou ja lading gekregen dus loopt dat anders dan eerder?

SP2: Nou ja contacten zijn wel iets, iets toegenomen gewoon, ja ook wel, dat zeg ik er gelijk bij omdat het natuurlijk inmiddels al wel lang duurt en je kunt nog best zeggen van: nou ja, we zien elkaar een paar maanden niet in familieverband of zo, maar ja na anderhalf jaar begint dat toch wel te knellen. Dus dat loopt ook wel weer een beetje samen op, dat komt niet alleen door die versoepelingen bedoel ik.

SP1: M-hm.

SP2: Maar dat is wel weer iets toegenomen al zeg ik wel dat het eigenlijk altijd nog wel gewoon in, in vrij kleine setting is zeg maar. Ik heb, ik heb weinig contacten nog echt in nou ja zeg maar even de verjaardag waar de hele familie in de huiskamer bij mekaar zit, die komt nog niet echt voor. Dus, en dat was eerder wel het geval. Dus het, de contacten zijn wel wat toegenomen maar nog steeds wel op kleine schaal.

SP1: En verwacht je dat daar de komende tijd verandering in gaat komen of heb je zoiets van: nou dit is echt wel iets wat, wat van langere duur zou, zou kunnen zijn?

SP2: Ja ik verwacht wel dat dat van langere duur zal zijn ja, ja, ja.

SP1: Ja, oké. Zijn er dingen waar je rekening mee houdt als je contact hebt met hen, dus met je vrienden of met je familie?

SP2: Ja ik, ik weet niet precies, wat voor, wat voor dingen bedoelt u?

SP1: Nou ja weet ik het, dingen als praktische dingen zoals een tafelschikking of nou ja wat je nu net schetst een verjaardag met iedereen erbij. Dat vindt nog niet plaats, da-daar is nog wel een soort van ja periodering in of iets dergelijks of een beperking in de hoeveelheid mensen die tegelijkertijd...

SP2: Ja.

SP1: ... ergens zijn. Dat soort dingen.

SP2: Ja, nou ja inderdaad vo-vooral ook rekening houden met kwetsbare mensen, ook met nou ja soms omdat ze oud zijn, maar soms ook omdat ze een ziekte hebben. Nou zulk soort dingen, dus nou houd je wel rekening mee en dat is concreet dus vaak van nou ja minder mensen tegelijk uitnodigen en als je dus, nou ja bij wijze van spreken een verjaardag vieren komt snel neer op dan maar in, in stukjes knippen in plaats van het voor een hele grote groep tegelijk te vieren.

SP1: Ja.

- SP2: Dus vooral, vooral in zulke dingen komt het tot uitdrukking.
- SP1: Ja, helder. Als u samenkomt met familie of met vrienden, hoe begroet u elkaar dan?
- SP2: Nou we zeggen iets vriendelijks tegen elkaar, maar...
- SP1: [Lacht].
- SP2: ... ik moet heel eerlijk zeggen ik ben sowieso al niet van het omhelzen of zulk soort dingen, dus dat was voor mij met Corona niet zo'n verandering. Maar het is wel zo, zeker bij wat, ja als het iets formeler was of, of mensen die je minder vaak spreekt was een hand geven toch wel gebruikelijk. Nou ja, dat is nog steeds eigenlijk niet teruggekomen. Ja, nee dat... Inmiddels zou je er bijna weer aan moeten wennen om het te doen ook is, is mijn ervaring.
- SP1: Ja.
- SP2: Zeker, zeker juist me-mensen die ik ken. Ik vind het het lastigst nog als je dus gelegenheden hebt waar je mensen helemaal niet kent, dan vind ik het nog, nog steeds wel gek om gewoon vriendelijk te knikken naar iemand in plaats van iemand even goed de hand te schudden. Maar, maar ik doe het eigenlijk nog steeds, nog steeds niet nee.
- SP1: Ja dus eigenlijk is er nog niet zoveel veranderd in uw situatie ten opzichte van voor de zomer?
- SP2: Nee.
- SP1: Ontstaan er wel eens ongemakkelijke situaties rondom hoe u of uw sociale kring met de versoepelingen omgaan?
- SP2: Ongemakkelijke situaties ... Ja, nou ja dat valt op zich wel mee, maar wel een tijdje geleden had ik een uitje en dat was nog wel, even kijken, ja dat was net na de zomer geloof ik, nog voordat de, de, de laatste versoepelingen ingingen was dat wel. Het was begin september geloof ik.
- SP1: M-hm.
- SP2: En er was van tevoren over gesproken van: nou ja met Coronamaatregelen hoe doen we dat? En nou ja afgesproken: nee we houden ons er gewoon aan en we houden afstand en we hebben speciaal, nou we gingen varen en een grotere boot geregeld. En dan kom je daar en dan blijkt toch gewoon iedereen overal lak aan te hebben en gewoon nou ja bij wijze van spreken bij elkaar op schoot te gaan zitten zo ongeveer.
- SP1: Ja.
- SP2: Dan denk ik, ja dat, dat vond ik wel ongemakkelijk. Ik dacht: ja, als ik dit van tevoren geweten had, het was speciaal nog aan de orde geweest ook omdat er gewoon verschillende mensen zich er niet fijn bij voelden omdat die nou ja, die, die langdurige ziekten hadden en zo en dan kom je daar ter plekke en dan hebben de meesten toch zoiets van: nou, we gaan gewoon onze eigen gang. Dat vind ik wel, dat vind ik dan wel ongemakkelijk. Want ik ben nou ook niet degene die, die opstaat en zegt van: ho eens even, dit hadden we afgesproken want we

zouden rekening houden met elkaar en dan, dan zie je toch dat een paar mensen maar proberen de, de, de drukte te ontvluchten en de rest gaat lekker gezellig bij elkaar zitten. Dat, dat levert toch een soort tweedeling op zeg maar. Een deel dat gezellig dicht bij elkaar zit en een deel wat toch gewoon wat, ja je bent toch wat afstandelijker als je, als je, ja letterlijk natuurlijk als je afstand houdt en zo.

SP1: Ja.

SP2: Dus dat, dat vind ik wel wat ongemakkelijke dingen opleveren soms.

SP1: En is dat vaker voorgekomen of zijn er, nou ja heeft u daar op de één of andere manier een draai aan kunnen geven dat een volgende keer dat minder, minder aan de hand was of...?

SP2: Nou ja op zich nog niet zo heel vaak, maar dat komt ook wel omdat ik tot nu toe bijvoorbeeld op het werk en zo, daar speelt het nog niet zo want daar zijn nog, ja daar zijn nog zo weinig mensen aan het werk dat je, dat het gewoon heel rustig is. Dus dan heb je van, uit zichzelf gewoon al dat je oppast want er zijn gewoon heel weinig mensen dus dan speelt het gewoon minder. Dat speelt natuurlijk wat meer als je gewoon weer met grotere groepen bij mekaar komt en dat heb ik eerlijk gezegd nog niet zo heel vaak, tenminste niet in de sfeer van werk en zo en, en ja nog, nog niet heel vaak nee.

SP1: Nee. Ja, en u heeft in dit, dit geval uw best zeg maar gedaan om te kijken wat voor-voorzorg te nemen door te zorgen dat er afspraken waren maar die dan uiteindelijk in de praktijk niet nageleefd werden.

SP2: Ja.

SP1: Zijn er nog andere dingen waarvan u denkt: nou dat zou behulpzaam zijn om nou ja, om, om dat toch op de één of andere manier kenbaar te maken, dat het, nou ja dat daar, dat het voor u makkelijker is om, om toch die maatregelen die er dan op dat moment, nou ja dat je daar toch je best voor doet om dat op de één of andere manier te handhaven?

SP2: O-of ik nog iets anders zou kunnen doen?

SP1: Ja.

SP2: Ja, nou ja nee, nee ik, ik, ik denk het eigenlijk niet. Kijk in dit geval hadden we er gewoon afspraken over gemaakt van: nou ja dan is het van tevoren maar duidelijk. Ja en als die dan niet worden nagekomen is het toch lastig want dan kun je achteraf dat nog zeggen, maar ja het moet ook wel uit mensen zelf komen natuurlijk. Dus ja, ik, ik zou niet zo goed weten hoe je dat zou kunnen doen behalve dat ik dan af en toe een beetje eigenwijs ben en zeg van: nou ja goed, jullie doen maar, maar ik neem een beetje afstand zeg maar.

SP1: Ja helder. Op dit moment is er nog een aantal maatregelen van kracht. Denk aan bijvoorbeeld aan handen wassen, thuis blijven bij klachten, zorgen voor frisse lucht en het Coronatoegangsbewijs. Denkt u dat er een moment komt dat we van alle, van alle maatregelen verlost zullen zijn?

SP2: Ja ik hoop het wel, maar eerlijk gezegd heb ik daar verder niet zo'n beeld bij of zo. Kijk, begin vorig jaar toen nou ja eerst dacht je in dagen en weken en toen in

een paar maanden en nu is het al zo lang, ja dat ik ook voor mezelf eigenlijk maar daar niet zo heel diep meer over na [lacht], ...

SP1: [Lacht].

SP2: ...over nadenk want het klopt toch elke keer niet zal ik maar zeggen.

SP1: Ja.

SP2: Wat ik, wat ik ook wel lastig vind, is dat ik eigenlijk niet meer goed weet waar het nu aan gekoppeld is. Wanneer schaffen we, we, de overheid,...

SP1: Ja.

SP2: ... regering, iets wel of niet af? Ik vind het wat lastig dat het, de ene keer hoor je over nou ja het aantal Coronabesmettingen, de andere keer hoor je over het aantal ziekenhuisopnames, de andere keer gaat het over sterfte en ik heb, inmiddels ben ik allang het spoor bijster dat ik denk: ja, waar wordt het nu eigenlijk aan gekoppeld? En daardoor is voor mij ook eigenlijk onduidelijk van wanneer gaan we dat wel of niet afschaffen?

SP1: Ja, daarmee een beetje de grip verloren op, op wat je, op wat je op welk moment zou kunnen verwachten.

SP2: Ja, ja het is eerlijk gezegd, natuurlijk je hebt altijd onzekerheden, dat snap ik. Van hoe het zich gaat ontwikkelen en je kunt op zich dingen aankondigen en het gaat slechter dan verwacht, dat, dat, daar heb ik op zich wel begrip voor. Dat, dat snap ik wel, maar verder zie ik nu gewoon überhaupt niet meer in van ja waar gaan we nu vanuit, waar baseren we het op? Wat willen we, wat willen we bereiken? Gaat het ons inderdaad om, nou ja bijvoorbeeld het aantal ziekenhuisopnames, nou ja dan, dan is dat duidelijk. Maar ik, ik, volgens mij is dat niet meer helder en in ieder geval is het voor mij niet helder.

SP1: Ja, nee dat is mij dan weer helder in uw antwoord.

SP2: Kijk.

SP1: [Lacht] zou u iets veranderen aan het huidige pakket aan maatregelen?

SP2: Als ik het voor het zeggen had zeg maar?

SP1: Ja, als u het voor het zeggen zou hebben.

SP2: Nou, ik moet heel eerlijk zeggen dat ik het, het Coronatoegangsbewijs daar ben ik niet, echt niet gelukkig mee. Eigenlijk om twee redenen: ik, ik ben een beetje bang dat het een soort schijnveiligheid oplevert in de zin van nou ja als je dan gevaccineerd bent dan heb je sowieso natuurlijk zal ik maar zeggen een groen vinkje, maar dat betekent niet dat er geen risico's meer zijn. Als zijn die kleiner, dat snap ik ook wel. En nou ja voor mij is het moeilijk, als niet-gevaccineerde is het echt wel een flinke belemmering om gewoon... Nou ja over een tijdje dan, dan geeft een collega die een promotie maakt, die geeft een borrel en ik zeg: ja ik moet kijken of het mij überhaupt lukt om binnen die 24 uur voor die borrel ergens een, een test te laten doen om ervoor te zorgen dat ik met zo'n QR-code naar binnen kan. Dus dat vind ik echt wel aan de ene kant dus dat ik denk van: ja

creëer je geen schijnveiligheid en van de andere kant echt wel een flinke drempel vo-voor mensen die niet gevaccineerd zijn.

- SP1: Ja, helder. Nog even terug naar die, naar de maatregelen zeg maar. Zijn er nog andere maatregelen waarvan u denkt van: nou die zou ik veranderen of scherper of minder scherp maken of weg laten vallen of...?
- SP2: Ja, nou nee. Ik, ik denk niet dat ik op dit moment maatregelen weg zou laten vallen en ja kijk nu weer aanscherpen, dat is ook nog wel weer natuurlijk, dan hadden beter de maatregelen niet kunnen worden afgeschaft dus ik geloof niet dat ik op dit moment...
- SP1: Nee.
- SP2: ... bij de huidige stand van zaken er voor zou zijn om maar weer dingen in te gaan voeren. Al hadden sommige dingen wat mij betreft nog prima mogen blijven.
- SP1: Ja.
- SP2: Maar op dit moment denk ik: nou ja nu is, is het afgeschaft. Is denk ik toch maar het beste om het zo te laten.
- SP1: Ja, maar u had eigenlijk eerder, een eerdere fase misschien wat maatregelen langer volgehouden.
- SP2: Ja ik, ik vind dat er inderdaad te, te snel, te, te veel is losgelaten. Dat had wat mij betreft echt wel wat gefaseerder gekund.
- SP1: Ja, helder. Dan gaan we weer terug naar dat Coronatoegangsbewijs want daar gaat mijn volgende blokje over. Sinds 15 september is het Coronatoegangsbewijs ingevoerd als een tijdelijke maatregel voor publieke gelegenheden. We hebben het hier over de QR-code, nou wel bekend.
- SP2: Ja.
- SP1: Die je bijvoorbeeld moet laten zien als je naar de horeca gaat, een museum, evenementen, sportwedstrijden en dergelijke. U heeft het al een beetje wat geschetst, maar wat vindt u van het Coronatoegangsbewijs?
- SP2: Nou ja zoals ik al zei, ik, ik ben er niet zo, niet gelukkig mee.
- SP1: Ja.
- SP2: Sowieso niet omdat ik, nou ja in aanvulling op wat ik al zei, ik zie toch wel dat het best wel wordt gebruikt als een manier om, om mensen tot vaccinatie te dringen, ik zal niet zeggen 'dwingen', maar het is toch wel bedoeld om... En ik, ik zou toch, ik ben er heel erg voor niet alleen omdat het mezelf betreft, maar dat het echt gewoon een, dat iedereen daar een gewetensvolle afweging in kan maken zonder dat dat met ja iets van drang gepaard gaat en dat zie ik toch wel een beetje gebeuren. En plus dat nou ja als mensen zich daar niet door laten overtuigen en ja dat je dan toch wel in een, echt wel een lastigere positie terechtkomt ook door de manier waarop het opgezet is. Want nou ja als ik het vergelijk met hoe makkelijk het testen is, ik ben vorige week zelf getest omdat ik dacht: nou ja misschien heb ik Corona dus dan ga je naar de GGD...

- SP1: M-hm.
- SP2: ...en dat is allemaal heel makkelijk en dat is het over het algemeen eigenlijk overal dichtbij. Ja, met het Coronatoegangsbewijs is daar eigenlijk niet goed over nagedacht en nou zeker vorige week maar ook nu nog als je de kaart bekijkt dan zie je gewoon hele grote lege plekken overal in het land en niet alleen bij kleinere plattelandsplaatsen, maar ook gewoon soms best wel grotere plaatsen dat je denkt: ja, ik vind het echt wel heel wat gevraagd als mensen gewoon met de auto minstens een half uur heen en een half uur terug moeten rijden. En dat dus allemaal binnen die 24 uur voorafgaand aan de gelegenheid waar ze naartoe willen. Dat, ik vind dat echt een, een hele forse, forse drempel die mensen ook echt belemmert in, in dingen die zij willen doen.
- SP1: Ja helder. De volgende vraag gaat eigenlijk over, over dan, je kunt van alles denken over dat Coronatoegangsbewijs, maar het gaat natuurlijk ook nog voor een deel over de, de locaties die, waar je het nodig hebt. Dus nu wat ik schets en heb ingevoerd voor horeca, musea, evenementen en sportwedstrijden en dergelijke dingen, maar zijn er ook nog dingen waarvan je denkt van: hé daar zou het misschien wel van, van nut zijn en bij deze dingen zeker niet ten opzichte van hoe het nu is georganiseerd?
- SP2: Nee, dat vind ik lastig. Ik heb eerlijk gezegd niet helemaal, ik, ik heb vooral in mijn hoofd inderdaad zitten van horeca en zo daar geldt het.
- SP1: Ja.
- SP2: Dus ik heb dat, ik heb dat niet zo in beeld...
- SP1: Nee.
- SP2: ...eerlijk gezegd.
- SP1: Oké. Bent u sinds de invoering van het Coronatoegangsbewijs al eens op plekken geweest waar u dit bewijs zou hebben moeten laten zien?
- SP2: Nee.
- SP1: En dat was in dat geval een bewuste keuze dat u daar gewoon niet heen bent gegaan of heeft, bent u nooit op de gedachte gekomen?
- SP2: Nou toevallig heb ik de afgelopen tijd ook niet zoiets gehad. Ik bedoel ik ben niet uitgenodigd voor een etentje of weet ik veel wat dus zo is het ook gewoon praktisch. Ik heb wel één keer iets aan me voorbij laten gaan wat me nou ja niet heel goed uitkwam, waarvan ik ook dacht: als ik dus nog met zoveel gedoe zo'n QR-code moet regelen dan laat ik het al helemaal zitten. Dus dat gaf juist mij een, een setje om te zeggen: nou nu meld ik me acht af.
- SP1: Ja.
- SP2: Maar ik heb er nog niet heel veel mee te maken gehad.
- SP1: Ja, wat vinden mensen in uw directe omgeving van het Coronatoegangsbewijs?

- SP2: Nou in mijn directe omgeving eigenlijk wel hetzelfde als wat ik net schetste, met misschien een beetje de nuance dat het wel per persoon verschilt hoe vaak je ermee te maken hebt. Ja, kijk om even een gek voorbeeld te noemen, mijn opa die deze maand 89 hoopt te worden, die ging toch al nooit naar een restaurant of zo dus die, die heeft er niet mee te maken ondanks dat hij ook niet gevaccineerd is. Maar ja zo verschilt het natuurlijk wel van persoon tot persoon hoe je er praktisch mee te maken hebt en hoe minder je ermee te maken hebt, ja hoe minder stellige opvattingen je er soms ook over hebt natuurlijk.
- SP1: Ja over het geval dat er, dat er toch een verschil van mening is zeg maar rondom het Coronatoegangsbewijs, levert het daar weleens lastige situaties of discussies op?
- SP2: Nee dat, dat niet. Kijk je weet gewoon van elkaar soms nou ja ook hoe je verschillend tegen dingen aankijkt. Het geldt voor vaccineren en ook voor het Coronatoegangsbewijs dus nee hoor dat, dat, nee dat levert niet echt... Ik bedoel soms denk je er anders over maar ja dat geldt voor meer dingen en dat hoeft niet per se, het zit niet in de conflictsfeer zal ik maar zeggen.
- SP1: Nee, maar je hebt wel een beetje weet van wie, hoe mensen hierin staan en welke mensen nou ja verschillende posities in dit, in deze discussie zeg maar hebben of is het helemaal geen, geen, geen thema van gesprek?
- SP2: Het is ja soms wel een thema van gesprek en dan ben ik soms toch wel verast door hoe mensen ertegen aankijken want ook, ik dacht eerlijk gezegd wel een beetje langs de lijn van: nou ja iemand die heel erg voorstander is van, van Coronavaccinatie die is ook best wel positief over het Coronatoegangsbewijs. Ik ben er afgelopen week wel achter gekomen dat er ook zijn die echt, daar heel, heel erg voorstander zijn van vaccinaties en dat ook bij iedereen zeggen: dat moet je vooral doen, maar die toch echt wel heel erg grote bezwaren hebben tegen het Coronatoegangsbewijs. Dus dat loopt echt wel door elkaar en ook wel, nou ja dat verast me soms wel. Maar het komt weleens ter sprake, maar het, het is niet het gesprek van de dag.
- SP1: Nee helder. Merkt u dat er in de samenleving verschil ontstaat in de behandeling van gevaccineerde en ongevaccineerde mensen?
- SP2: Ja, nou ja goed, ja bijvoorbeeld door dat Coronatoegangsbewijs is dat gewoon wel praktisch een, een verschil. Het is gewoon simpelweg als je gevaccineerd bent, is dat gewoon makkelijker dan wanneer je niet gevaccineerd bent. Ik bedoel dat is dan niet een bewuste keus van de horecagelegenheid, maar ja je, je zit wel in een andere groep om het zo maar te zeggen, ja.
- SP1: En wat voor een, wat voor een ervaring heb je daar dan bij? Ik bedoel is dat ja, hoe storend is dat om het maar zoiets te noemen?
- SP2: Ja nou ja goed, ach kijk ... Storend, kijk het is op zich niet zo erg soms om een, om een uitzonderingspositie te hebben als dat het gevolg is van een bewuste keuze. Soms als je een bewuste keus maakt, horen de gevolgen er ook bij. Maar ik vind dat de, de, het verschil tussen gevaccineerden en niet-gevaccineerden wordt daardoor wel echt geaccentueerd en ook ja, wat zal ik zeggen, ik krijg toch wel soms een beetje het gevoel van: ik als niet-gevaccineerde nou ja, jij, jij staat de maatschappij, je bent een belemmering, je maakt een domme keus, dat gevoel krijg ik wel een beetje soms ja. En dan denk ik er nog een keer goed over na en dan blijf ik tot, tot nu toe bij mijn keus, maar het is toch weleens vervelend

dat je denkt: ja, maar ik heb gewoon een gewetensvolle keus gemaakt du-dus waarom word ik een beetje in die hoek geduwd van jij, jij, jij bent een belemmering voor de maatschappij? Al wordt dat natuurlijk niet met zoveel woorden gezegd,...

SP1: M-hm.

SP2: ...maar zo voelt het soms toch wel.

SP1: Ja helder. Het is de bedoeling dat het, het Coronatoegangsbewijs op een gegeven moment wordt afgeschaft. Welke reden is voor u belangrijk bij het bepalen van dat moment?

SP2: Nou ja goed kijk als je kijkt naar de redenen waarom het is ingevoerd, dan ligt het natuurlijk voor de hand dat het qua besmettingen, ziekenhuisopnames en zo door Corona wat rooskleuriger is dan toen het werd ingevoerd. Maar ja als je het mij echt eerlijk vraagt dan had het eigenlijk nu al afgeschaft mogen worden. Maar als je vanuit, redeneert vanuit degene die het nodig vonden dan zou het gewoon wel toch gewoon wat beter moeten gaan.

SP1: Ja, maar het zijn dus eigenlijk twee, ik bedoel je hebt een eigen mening en een mening waarvan je denkt van:...

SP2: Ja.

SP1: ...uitgaande van nou ja de, de, de algehele beleidscontext zeg maar.

SP2: Ja, ja precies.

SP1: Maar je eigen, in je eigen mening zou het zijn van nou schaf het nu meteen maar af dus...

SP2: Ja, ja. ja.

SP1: Oké helder.

SP2: Ik vind dat echt belangrijk nou ja vanuit gewoon principiële overweging van dat ik vind dat dat mensen belemmert in hun eigen ja, in hun eigen keuze of mensen een beetje, beetje wegzetten op basis van hun keuze en, en op basis van de praktische bezwaren die eraan vastzitten.

SP1: Ja, dankjewel. Het laatste stukje gaat over het vertrouwen in de overheid. Hoeveel vertrouwen heeft u momenteel in de overheid?

SP2: Ja, ja dat is een lastige vraag.

SP1: [Lacht].

SP2: Ja ik, ik maak ook nog eens zelf deel uit van de overheid dus dan valt het lastig, tenminste, ik ben gemeenteraadslid dus dan ben je ook nog een beetje de overheid.

SP1: Ja.

- SP2: Ja, ik ben op zich ... Het is natuurlijk lastig hoe je dat vertrouwen aangeeft, ik heb best aardig wat vertrouwen in de overheid, maar nou ja ik zei daarnet ook al: ik weet dus op dit moment eigenlijk ook niet meer waar nu bijvoorbeeld die maatregelen aan gekoppeld worden. Dat is niet echt bevorderend voor je vertrouwen.
- SP1: Nee.
- SP2: En ik heb nog steeds de, ik denk nog steeds dat gewoon, wat zal ik zeggen, de regering probeert echt goeie keuzes te maken in het belang van het land, maar nou ja het vertrouwen wordt er niet groter op als je gewoon geen, geen grip er meer op hebt, niet meer snapt waarom het gebeurt. Ja, dus dat, dat, dat, dat vertrouwen wordt daardoor wel een beetje kleiner.
- SP1: En is dat ver-trouwen veranderd in de laatste maanden?
- SP2: Ja, eigenlijk wel. Ook wel omdat je natuurlijk, wat zal ik zeggen, vorig jaar iedereen werd overrompeld, het was iets waar niemand wist wat je daarmee aan moest, niemand kon er iets over zeggen wat dat zou gaan brengen. Toen zat ik nog meer van: ja, er moet nu iets gebeuren en dan ben ik niet degene die kritiek gaat hebben op maatregelen die genomen... Ook al denk je soms: nou, had misschien ook anders gekund, maar ja ga er maar aan staan, je moet wat, je vaart in de mist en, en ja dan is het ook wel erg makkelijk om kritiek te hebben.
- SP1: M-hm.
- SP2: Maar ja goed, inmiddels zijn we veel verder en zou ik het, zou het voor het vertrouwen voor mij in ieder geval goed zijn als duidelijk is, dat gewoon helder wordt gemaakt waarom doen we dingen? Wat, waar koppelen we het aan? Waar sturen we op en dat, dat begin ik nu wel steeds sterker, sterker te missen.
- SP1: En spelen daar ook nog andere si-situaties rondom het, het vertrouwen in de overheid op dit moment dan alleen het Coronaverhaal?
- SP2: Nee, eigenlijk niet en dat komt ook wel ja simpel gezegd omdat ik zelf daar niet zo heel veel te klagen heb. Wat zal ik zeggen, als je natuurlijk bedreigd wordt in je, in je werk en in je inkomen en dan, dan kan me zomaar voorstellen dat je sneller wat wantrouwig bent, maar ik heb gelukkig een goeie baan en een goed inkomen. En om het zo te zeggen: daar heb ik de overheid nu op dit moment niet voor nodig dus dan is het ook wat makkelijker om te zeggen van: nou ja ik heb er nog wel aardig wat vertrouwen in.
- SP1: Ja, dan zijn we een beetje bij de laatste vraag gekomen. Is er iets in de aanpak van de Coronacrisis dat volgens u in de huidige situatie extra aandacht nodig heeft?
- SP2: Poeh, dat is een lastige vraag. ... Nou ik zou niet heel concreet iets kunnen noemen, in het algemeen zou ik willen noemen dat echt zeker nu we, in deze fase, dat er echt gewoon wat meer maatwerk mogelijk moet zijn. Dus kijk in het begin had je soms hele, hoe zal ik dat zeggen, maatregelen die misschien een beetje kort door de bocht waren maar ja, zo gaat het nou eenmaal als je opeens iets moet doen. Inmiddels zijn we zoveel verder dat dat toch gewoon wat meer gedifferentieerd zou, zou kunnen. En juist gewoon kijken van: nou ja wat kunnen we mogelijk maken? Ik zie dat soms ook nog steeds wel bij bedrijven dat er soms hele, ja onlogische dingen niet zijn toegestaan waarvan ik denk: ja inmiddels is

het toch wel mogelijk om daar gewoon te kijken van wat kunnen we, wat kunnen we toestaan? Ook gewoon met inachtneming van voorzichtigheid en zo, maar echt gewoon meer naar de specifieke gevallen kijken in plaats van hele, maatregelen die een hele groep treffen terwijl dat eigenlijk niet nodig is.

- SP1: En dat vraagt dus echt om maatwerk en, en eigenlijk om een soort van lokale en bijna ja persoonlijk,...
- SP2: Ja.
- SP1: ... persoonlijk maatwerk. En dat zou dan eigenlijk niet meer zo in de, in de trant van maatregelen moeten maar meer een soort van adviezen.
- SP2: Ja, ja of inderdaad meer overlaten aan, aan, aan de lokale situatie. In ieder geval gewoon ruimte om daar lokaal invulling aan te geven in plaats van... Er zijn nog steeds dingen die voor het hele land gelden waarvan ik denk: ja, is dat nu echt nodig?
- SP1: En waar denkt u dan specifiek aan?
- SP2: Nou ja, je hebt natuurlijk bijvoorbeeld, ja dat, ja dat is recent wel weer wat minder geworden, maar ...?[36:30] hoe het met de horeca, dat, dat ik dacht: ja waarom kan je dat gewoon niet plaatselijk gewoon laten invullen in plaats van dat je daar landelijk regels voor hebt? Maar ik, ja ik kan nu even niet een heel scherp goed voorbeeld bedenken nee.
- SP1: Nee, oké. Nee, dan zijn we bij het einde aangekomen van het interview. Zijn er nog onderwerpen of vragen waarover u verder nog iets zou willen zeggen?
- SP2: Nee, ik heb al heel veel gezegd. Nee ik, ik zou niet weten wat ik er nog aan toe zou willen voegen.
- SP1: Nou prima. Vond u dit een zinvol gesprek?
- SP2: Ja, maar ja op zich wel, ik vind het in ieder geval goed dat er gewoon wel gevraagd wordt naar hoe mensen het ervaren. Dat geeft natuurlijk toch iets meer inzicht in dan dat je een antwoordje geeft in een online enquête dus op zich vind ik het wel goed. Het blijft natuurlijk altijd lastig van ja ik heb nu heel veel gezegd, maar waar blijft het dan en wat gebeurt ermee? Maar ik vind het wel zinvol...
- SP1: [Lacht].
- SP2: ...dat het gebeurt.
- SP1: Ja, laten we zeggen wij, wij doen nu in deze ronde, ik probeer een beetje uit te leggen nu wat, wat we doen,...
- SP2: M-hm.
- SP1: ... iets van 50-60 mensen te spreken die dus inderdaad eerder, in een eerdere fase die vragenlijst hebben ingevuld om wat meer ja zeg maar diepgang te geven bij de antwoorden die in de vragenlijst worden gegeven omdat je dan wat meer de, nou de achtergrond van het, van, van het antwoord zeg maar kunt achterhalen.

- SP2: Ja.
- SP1: En...
- SP2: Eigenlijk een beetje een inkleuring van de antwoorden die gegeven zijn.
- SP1: Precies, wij proberen daar wat context en wat, wat uitleg bij te geven van de, nou de, de stappen die mensen in hun hoofd maken op het moment dat ze de, een kruisje zetten bij een vragenlijstantwoord, daar proberen wij wat handen en voeten aan te geven om exemplarisch iets, nou ja iets, iets te verduidelijken van hoe, hoe, hoe de stand van zaken op dit moment is.
- SP2: Ja, nou ja...
- SP1: En daarmee het uiteindelijk ook terug te koppelen na-na-naar de Haagse situatie en op de website van het RIVM vind je elke keer weer een verslag van dat wij in al die rondes hebben opgehaald. Dus het is nog, het is nog weer terug te lezen. Volgens mij stond dat ook in de uitnodigingsmail vermeld.
- SP2: Ja, dat klopt wel hoor ja.
- SP1: Ja, ja prima. Nou dan wil ik u, wil ik u nog verder hartelijk bedanken voor de deelname en een hele fijne dag wensen.
- SP2: Ja, hetzelfde. Bedankt hoor.
- SP1: Goed zo, goed zo, doe-doei.
- SP2: Daag.